

குடிப் பூமியை நிறைத்து அதை வசப்படுத்திச் சூழத்தீர முடிச்சுங்கனையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியில் சஞ்சரிக்கிற சகல செருக்கங்களையும் ஆண்டுகோள்களாகனென்றுகொளியில், அவர்களைய ஆர்வதித்தார். தேவன் பூமியெங்குமுள்ள வித்துக்களையும் சகலவற்றைப் பூண்டுகொளும் வித்துக்களையும் சகலவற்றை சகலவற்றை விருட்சங்களையும் உங்களுக்கும் தந்தேன். அவை உங்களுக்கு ஆகாரமாகியிருக்கக்கூடவன. பூமியில் சீவனமான சகல மிருகங்களுக்கும், ஆகாயத்தின் எல்லாப் பறவைகளுக்கும், பூமியின்மேல் ஊர்வன எல்லாவற்றிற்கும், பசுமையான எல்லாப் பூண்டுகளையும் ஆகாரமாகக் கொடுத்தேனென்றார். அது அப்படியே ஆயிற்று. தேவன் தாம் உண்டாக்கியவாயைப் பார்த்து அவை யிகளின்மேலேயுள்ள கண்டடார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகிய ஆறும் நாளாயிற்று. ஆதி. ௧: ௨௬-௩௧. மேற்கொல்லியவைகள் முதலாம் அதிகாரத்திலுள்ளபொதுச்சுக்களாக இருக்கின்றது. பின்சொல்லப்படும் வரலாற்றுக்கள் இரண்டாம் அதிகாரத்திலுள்ளவைகள்.

தேவனாகிய யேகோவா மனிதனைப் பூமியில் மண்ணினால் உருவாக்கிச் சீவகவாசத்தை அவன் காசியில் ஊதினார். அதிலும் மனிதன் சீவாத்தமாவானார். தேவனாகிய யேகோவா மனிதன் தனியேயிருப்பது உத்தமமல்ல, அவனுக்கேற்ற தனையை அவனுக்கு உண்டாக்குவேனென்றார். தேவனாகிய யேகோவா ஆதாமுக்கு அயர்ந்த நித்திரைவார்ப்பண்ண அவன் நித்திரை அடைந்தான். அப்போது அவர் அவனுடைய வலா எலும்புகளில் ஒன்றை எடுத்து அவ்விடத்தில் தசைசுழம் போருத்திரார். தேவனாகிய யேகோவா மனிதனிடையே இருந்த வலா எலும்பை ஸ்திரீயாக உருவாக்கி அவன் ஆதாமிடத்தில் வரப்பண்ணினார். ஆதாம் இவன் என் எலும்பின்மேலும்புமாம் என மயிச்சத்தில் மனிசமுமாயிருக்கின்றேன். இவன் மனுஷனில் எடுக்கப்பட்டதினால் மனுஷர் என்னப்படுவாரென்று. அதிலும் ஒருவன் தன் பிதாமாதாவைப் பிரிந்து தன் மனைவியைப் பற்றிக்கொள்வான். இருவரும் ஏகாங்கமாயிருப்பார்கள். ஆதாம் அவன் மனைவியுமாகிய இருவரும் நிரவானிகளையாயிருந்தும் வேட்கமில்லாதிருந்தார்கள். தேவனாகிய யேகோவா காம்பித்தசையிலுள்ள ஏதெனில் ஒரு தோட்டத்தை உண்டாக்கித் தாம் உருவாக்கின மனிதனை அதிலே வைத்தார். தேவனாகிய யேகோவா காட்சிக்கினமையும் பிழிப்புக்குச் சுவையுமான சகலவித விருட்சங்களையும்நித்திரை தோட்டத்தின் மத்தியிலே சீவலிந்துச் சந்தையாம், ஈன்மை தீமைகளைத் தெரிவிக்கும் விருட்சத்தையும் பூமியில் நிறைத்துத் தோற்றுவித்தார். ஏதெனில் ஒரு நிதி தோட்டத்துக்குப் பாய்ப்புடனே நேரில், அதில் நின்ற பரிந்து நான் தன் முகமாயிற்று. முதலாம் ஆற்றிக்குப் பின்புள்ள என்முறையே. அது பொன் வளையும் அலிவாதேசம் முழுவதையும் சுற்றி ஒடுகின்றது. அத்தேசத்தின்மேல் சிவேலும். அவ்விடத்தில் முத்துக்களும் கீசோதேசக் கல்லுமுண்டே. இரண்டாம் ஆற்றிக்குக் கோபாள் என்றமுறையே. அது கடிதேசம் முழுவதையும் சுற்றி ஒடுகின்றது. முற்றும் ஆற்றுக்கு இதேக்கில் னென்றுமே. அது ஆசிரியாவுக்குக் கீழ்க்கே ஒடுகின்றது. நாலாம் ஆற்றுக்குப் பிறகு தென்றுமே. ஏதெனிலுள்ள தோட்டத்திற்குச் செய்வதற்கும் அதைக் காப்பதற்கும் தேவனாகிய யேகோவா ஆதாமை அதில் வைத்தார். தேவனாகிய யேகோவா ரோட்டத்திலிருக்கிற எசுதலிந்துச் சந்திலுள்ளதையையும் நீ இஷ்டப்படி புக்கீகனாம். ஈன்மை தீமைகளைத் தெரிவிக்கும் விருட்சத்திலுள்ளதையும் பூமியும் அவைகளிலுள்ள சகலசேவனைகளும்நீயே இவைகளின் சிறவுடனே நிறைவேற்றாயிற்று. தேவன் தமது கிரியையை முடித்துப்பின்பு ஏழாம் நாளிலே எங்கேசாரியங்களையும் செய்துவதை ஒழிந்து அந்த ஏழாம்நாளிலே ஒய்ந்திருந்தார். அதில் தேவன் தாம் சிறவுடனும் செய்துமாமகிய யாவையும்விட்டு ஒய்ந்திருந்ததினால் அந்த ஏழாம் நாளே ஆசிரியத்தின்பு பரிசுத்தமாக்கினார். ஆதி. ௨: ௨: ௭, ௮, ௨௬-௨௭, ௨௮-௨௯, ௩௦-௩௧. அதிசயிக்கப்பட்டதற்கு இச்சுக்களின் கிளவல் உற்று வாசிப்பதினால் உங்கன் மனதுகளில் அநேக விசேஷ வசாரணைகள் சந்தவிசிற் றி உண்டாகும். அவைகளைக்கூறித்த நான் வசிக்கும் விட்டிலாகுதல் அல்லவென்ற உங்கன் இஷ்டப்படி நீங்கள் நியமித்து நிட்டத்திலாகும் சம்பாஷிப்பதற்கு விருப்பமிருக்கின்றேன். தாமாருமாம்; ஆன்னை உதயதாரகையின், ௨௨ம், ௨௩ம், ௨௪ம், ௨௫ம்சிகையிலே பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிற சிறப்புக்கில் பலச்சுத்தியை

ப்பற்றி நாலுவேதங்களிலும் மனுசி சாஸ்திரத்திலும் புரான இதிகாசங்களிலும் தேரிந்தெடுத்தேழிதிலைகளுடனும் கிறிஸ்தவர்களினது பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்தெடுத்தக் காட்டிய மேற்கூறிய விசேஷ சுக்களிகளை வேற்றுமைதோற்ற வைத்து, ஒத்தப்பார்க்கும்படி உங்களைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் இப்படிப் பரிசுத்தியில் நான் கிறிஸ்தவர்களிடையே வேதாகமத்திலே எடுத்தக்காட்டியவைகள் தெய்வீகமுடைய உண்டாக்கப்பெண்டைக் காட்டும் இரகசியத்தினையுள்ள அச்சுட்டிகள் இருக்கிறதோவேற்றுபார்க்கவும் கேட்கிறேன். இந்த விசேஷங்கள் தெய்வீக வாக்காவதுச் சத்தியமுள்ளதாகவும் இருக்கின்றதென்பதும் பூணையுத்தாட்சியை நீங்கள் காணுதிருக்கில் பின்வருகிற தேசத்தவர்கள் சாஸ்திரங்களிற்குரிய பேதமாத பதினெட்டுச் சுக்கள்களில் ஏறா நிக்கப்பட்டதென்றும், நம்பப்பட்டதற்கென்றும், அது வேதங்களிலோ, மனுசிசாஸ்திரத்திலோ, புராணங்களிலோ உள்ளதென்றும் எனக்கு அறிவிக்கும்படி உங்களை வேண்டுகிறேன்.

ஆதாமுக்குள்ளேயும் நுதினை இரண்டதிகாரங்களிலும் அடங்கியவைகளைப்பற்றி இன்னும் எழுதவேண்டியவைகள் சிலவற்றும் அவைகளைப் பின்வருக்காசித்ததில் எழுதவேண்டுகிறேன்.

உதய தாரகை .

தாமாசு (ஹி), வைகாசி மீ. ௨௭. ௨௭.

Russia and Turkey.—இப்போது உறுசியங்குந்த துறுக்கியிருக்கையினால் நடந்துவரும் பாங்குமான இந்த யுத்தத்தில் இங்கிலாந்தார் வைராக்ரியைக்கொண்டிருக்கிறதென்போல முன் எங்கு யுத்தத்தில் இப்படியிருந்ததாகக் காணவில்லை. இதைப்பற்றி எவர்களுமே வெளிதிறந்துபேசியிருக்கின்றனவர்கள் கொஞ்சந்தளவுக்குத் திருத்தியுள்ளன போற் காணப்பட்டாலும், கிறிஸ்தவனுக்கு இதிலும் மனக்கிலேசமுண்டெடுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அநேகாயிரம் பேருடைய சீவன்களைச் சங்காரம் பண்ணிப் பாவத்தையுக் கண்டுதிரையும் உண்டாக்கத்தக்க யுத்தங்கள் நடக்கிறதற்கு ஏன் அவ்வளவு பேரானை. பிறக்கிட வைத்தனாமாம், யக. தீகயிலன்றி போர்க்கப்பற்குடத்துக்குத் தவையாகிய நேயியென்பவர்ப் பதினாறு படைப் படைக்கப்பல்களையும், அவைகளிற்குப் பிழியும் பேருக்குமேலே படைசெனங்களையும், ஆயிரம் பிரகிசுக்களையும்கொண்டு ஒருபகுதியாய் வேலுமிருக்கின்றனும் கட்டிவைத்தார்கள். இதைவிட இன்னும்பெரிதாயான கப்பற்கூட்டங்களும் படைசெனங்களும் அதிகம் முயற்சியுடனே அவ்விடமே போகப் பிரயோத்தனம் பண்ணுகிறார்கள். இவ்விருபகுதியான படைக்கப்பல்களையும் படைசெனங்களையும் ஒருமிக்கச்சேர்த்தால், நாற்பதுமுகங்கப்பல்களும், அவைகளில் இருபத்தியாயிரம் படைசெனங்களும், இரண்டாயிரத்திற்குமுள்ள பிரகிசுகளும் யுத்தத்தில் நிற்கும். இதற்குமுன் ஒருக்காலும் இவ்வளவு படைக்கப்பல்களும் படைசெனங்களும், யாதொரு சத்தியவுக்குத் திரையாகாகச் சீர்மையிலிருந்து புறப்பட்டபேராவதாயும், ஆறாம் உறுசியமுடைய படைக்கப்பல்களையும் படைசெனங்களையும் பார்த்தால் இதிலுமதிகள். இவ்வளவு சேவன்களும் நின்ற உறுசியமுடைய கடற்றறைமுகத்திலே யுத்தசெய்ய வேரோடுகளாகக்கி, அநேகசனங்கள் மடிந்துபோவதற்கு ஏதாவதாயும்.

பிரதானமாய்ப் புகேரோட்டெண்டிக்குக் கிறிஸ்தவர்கள்குத் துறுக்கிச்சேர்த்தல் மகம்முதாயர்க்குத்தவர்களிடையே அபசாட்சியின்கீழ் அதிதூரம் இடத்தில் நடக்குதென்றும், உறுசியர் துறுக்கியைவெற்றிக்கொள்ளச்சம்பவித்தால், இவ்வளவு தூரமான சுயநிதன் அவர்களுக்குக் கிடையாதென்றும் இங்கிலாந்திற்குடியு பாரிமெண்டுக்குத் துறுக்கியில் ஒருவருக்குத்தாண்டி. சத்தாமான சலிசேஷாந் துறுக்கிச்சேர்த்துப் பிரபலியப்படுகிறகாரணத்தினாலே அதையுதிருக்கிற தந்திரமாம். உறுசியர் துறுக்கியிருக்கின்ற முன் துறுக்கிச்சேர்த்துக்கொள்ளப் பரிசுத்தினைப்பதற்குக் கொரியலிருந்து, சலிசேஷா பிரபலியத்தைத் தடுத்துக்கொள்ளுவோவர்கள் மெத்த வாஞ்சைப்படுகிறார். மேலும், உறுசியர் தங்கள் மதத்தெய்தக்காரணங்களுக்குள்ளே பாம்புப்படி பிறிட்டுக் கொளியும் வருட்சகாலமாய்ச் செய்த முயற்சியிலும் துறுக்கிய சக்தியுமான கிறிஸ்தவர்க்குத்தவர்ப் பரிசுத்திக்குத் துறுக்கியிருக்கின்ற சேய்துகொண்டிருக்கியோவென்றும் அதிகம் போது, துறுக்கிச்சேர்த்திலேயோவென்றும், இப்போது யாதொரு நகரத்தினானை கட்டுப்பாடுகொளில்லை. எங்குமே

கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தாலுஞ்சரி, அவர்கள் தங்கள் மனைசாட்சிக்கேற்றபடி நடந்துகொள்ளுகிற இடமடையவர்களையிருக்கிறார்கள். இதற்கு மறுக உறுசிய தேசத்திலேயோவென்றும், சனங்கள் நிகர்த்தமன்னவர்களாகவும், அவப்பதி, அரியாணையுள்ளவர்களாகவும், மனைசாட்சிப்படி நடக்க இயலில்லாதவர்களாகவும், முற்றும் இராஜாங்கத்துக்கு அடிமைப்பட்ட குடிசெனங்களாகவியிருக்கிறார்கள். திறு துண்டிப்படுத்தக்கொண்டு கொடுக்கிறதொழுவன் இவ்விடத்தில் பணம் பண்ண இடகிடையாது. ௧௮௨௩ம். ஆண்டு அல்லது, ௨௪ம் ஆண்டிற்கு யாதொரு பரிசுத்த வேதாகமமும் அச்சுப்பதிக்கக் கூடாதென்றும், அப்படிச் செய்கில் அது கடுமையானதற்குத் ஏதுவென்றொரு சட்டமில்லாது. மேலும் இப்போது அவ்விடத்தில் இருந்திடும் நுகர்கள் வாசம் பண்ணினாலும் அவர்கள் வாசிக்கிறதற்கு ஒரு எப்பிரயோகமாய்ப்புதல் வைத்திருக்க இடக்கிடையாது. காரியமாயிருக்க, உறுசியர் துறுக்கரை வெற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற பரிசுத்தியைப் பிடித்துக்கொள்ளவர்களுக்கும், ஒருக்காரியம் எப்படியிருக்கின்றனும் லெதுவாய் அனுமதித்துக்கொள்ளலாம்.

New Printing Press.—ஒரு புதிய அச்சுக் குத்திரம். ஒருவிதமான அச்சுக்குத்திரம் ஐக்கிய தேசத்தின் வேலுநர் என்றவட்டணத்தில் இப்போது உண்டாக்கப்பட்டு அதில் வேலை நடந்து வருகின்றது. அது தன்மையே கடுமையானதென்று இப்படிக்கூறப்படும்படி, மற்ற யாருக்குமே இப்படியான அச்சுப்பதித்த தாட்களை வேரிகளே ஏறிந்துவிடாமல் அவைகளை ஒருபெட்டிக்குள்ளேயும் போடுகின்றது. முன் உதயதாரகையில் பதித்தாக்கண்டு பிடிக்கப்பட்டதென்றும் ஒருமணித்தியால்தில், உய்தல். பிரதிகளை அச்சுப்பதிக்கக்கூடியதென்றுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற குத்திரத்திலும் (Hoe's Cylinder Press) இதில் இடப்பட்டதென்பவேலாந்துவருகின்றது. இதில் பதிக்கப்படும் பிரதிகள் இத்தவையென்று அறியும்படிக்கு இந்தச் குத்திரத்திற்குள்ளே ஒரு மணி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த மணி, உறுசியர் பரிசுத்தியைத் தன்னிற்குள்ளே ஒருதரம் அடிப்பதினால் பதிக்கப்பட்ட பிரதிகளினத்தையென்றும் அறிந்துகொள்ளலாம். அல்லது இத்தவையுயிரம் பிரதிகள் பதிக்கப்பட்டதென்றறியும்படி குறிப்பாய்க் காட்டக்கூடிய ஒரு சடிக்காரம் அதிலுள்ளே, இப்படியே அதிகேற்றுதல் உண்டாகின்றதை நான்கள் சகலரும் இக்காலம் இன்னும் உலகத்தில் நடந்துவரும் மற்றக்காரியங்களிலும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

கனவேடுப்பதிலும் மரிப்பதெவாசி—அமெரிக்காக்கண்டத்தைச் சேர்ந்த சைக்கெக்கோ என்ற இடத்திலே சிறிதுபின்னாக்கண்டமாய்க்கூடிய உலகசீயம் என்னுஞ்சாதிமாரி பத்தவையுள்ள ஒரு சிறுபொடியைப்பிடித்து நீ ஒருகோட்டித்துக்கள்குக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவனைத் தோற்றவாப்பண்ணினார்கள். தன்னைக்கொள்ளுந் தான் அப்படிச் செய்வதில்லவென்று அவன் அல்லத்தட்டினதில், அவர்கள் அவனைப்பிடித்து ஆற்றுக்கள்ளே அறிமுகித்த கொன்றுபோட்டார்கள். இவன் இளமைப் பிரயாணம்வருகிறதற்கு, பயபத்தியுள்ள கிறிஸ்தவனைப்பற்றித் தலாம்பரமான அத்தாட்சிகளைக் காட்டித் திருச்சபைக்குரிய ஒருவரை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவருயிருந்தான். இப்போது நியூயார்க்குப்பட்டினத்தில் இருக்கிற ஒரு நல்லுதாரியுடைய கேவல்லியின்படி, அவனை எப்போதும் நினைக்கும்படி ஒருகோள் கட்டப்பட ஆயத்தமாயிருக்கிறது.

Telegraph.—யின்சாராக்கம்பிசுத்திரம். இத்தியதேசத்திலே யின்சாராக்கம்பிசுத்திரத்தைச் செய்வதற்குவந்தவராகிய டாக்டருத்தர் ஓசானிசியென்பவரே தேசியுவகியினத்தின்மேலுமுடைய அந்தவையுமே சீவகாலத்திற்குத் தாமதப்படுவதென்பவருக்கு சிறு என்னுமிக்கிறார்.

இவ்வினோயின் என்ற மகாணாத்து விசய்யாயிருந்தவர் தான் மரணிக்கக் கொடுக்கவேந்தற்கும் நான்குக்குரிய உத்தியுத்தகுமுள்ள நான் கிறிஸ்தவர்கள் மரித்திரையையடைவேனென்று காத்திருக்கிறேனென்று சொன்னார். இதுவே ஒருவன் இன்பத்தொடனுபவிக்கக்கூடிய இனம்பாற்றி.

Correspondence.—பிற்பாறும்விரும்பிடுவென்பவரையே கடிதம் வந்துசேர்ந்தது. அது ஏற்றதென்றிற் சுவைக்கப்படும்.

LETTERS TO THE BRAHMS BY D. POOR, No. 5.
 I-YER-MAR-3.—On contemplating the account of man's creation, as quoted in my last letter from the first two chapters of the Christian Scriptures, I observe

(1) That the highest point of man's glory and privilege was that he was created in the "image of God?" his Maker. By this expression we understand that in his intellectual and moral powers, man originally possessed, to a limited extent, and was made capable of sharing forth, many of the attributes and perfections of God his Creator. It were a small matter that the whole mighty heavens may be reflected from a mirror of the smallest dimensions, or even from a dew-drop. But that the perfections and glories of the God of the heavens should be reflected from a created human soul, is a truth which should fill us with wonder and admiration,—with adoration and praise! But it is even so, for, by man's intelligence we understand something of God's omniscience,—by man's prudence we understand something of God's omnipotence,—by man's wisdom something of Him whose understanding is infinite, and in whom is hid all the treasures of wisdom and knowledge,—by man's free will and free agency, something of God who worketh all things after the counsel of his own will,—by man's dominion over every living thing that moveth upon the earth, we understand something of Him, whose dominion is an everlasting dominion, and who reigneth over all. By the fond affection and untiring solicitude of an earthly parent, we may not merely resemble, but be brought into the fellowship with God our heavenly Father, whose tender mercies are over all his works, and by the unerring decisions of man's conscience, and by the dread decisions of an earthly tribunal, we may even anticipate and prepare for the decisions of the grand assizes—when every mouth shall be stopped, and the whole world become guilty before God, the final Judge. But the climax of the gifts and graces with which man was endowed, and in which the image of God essentially consists, was man's freedom from sin, purity of mind, benevolence of heart, righteousness and true holiness, without which no man shall see the Lord."

Now, considering the exalted powers with which man was created, and his resemblance to his Maker in purity of heart, righteousness and true holiness, man, even in his original state, was but a creature limited in all his faculties, and dependent on God for the power of thought, of feeling and of action. As he was not eternal, neither was he unchangeable. He could not even subsist without instructions and directions from his heavenly Father, nor maintain his high standing—in the scale of being without implicit obedience to God's revealed will. The powers of free will and of free agency, in which the dignity and glory of man very much consisted, and which fitted him to be governed by love and reason, rather than by coercion and instinct, were endowed in a subordinate order, which, from the nature of the case, might be used either to his eternal well-being or to his eternal ruin. Life and death therefore were suspended, as man himself understood the matter, upon his obedience or disobedience to the command of God in regard to the forbidden fruit.

(2) We have reason to believe that it is an established law of God to place all his intelligent creatures, who are endowed with rational and moral nature, and with the powers of free agency, in a state of trial or probation, before confirming them in a state of permanent felicity. Of the innumerable company and various orders of angels spoken of in the oracles of God, we read of two classes—"the elect angels," who maintained their allegiance to their Sovereign Lord and King, and of "the angels" which kept not their first estate but left their own habitation, whom God hath reserved in everlasting chains under darkness unto the judgment of the great day. Man, created as we have seen in the image of God, and placed on trial under circumstances most favorable for maintaining his innocence, ruined himself and his posterity by a single act of disobedience. This is the testimony of God in his word, "By one man sin entered into the world and death by sin, so that death hath passed upon all men, for that all have sinned."

But through the interposition and mediation of the Son of God, the whole race have been placed as individuals on a new ground of trial which has been in progress, with most fearful developments, for a period of nearly six thousand years.

From these three instances of probation, under circumstances so exceedingly different from each other, we conclude that the law of a temporary probation is applicable to all intellectual and moral beings.

(4) It is worthy of particular notice that in paradise, while man was in a state of innocence, two institutions of vast importance were appointed by God, which continue in full force to the present time, viz: the institution of marriage and of the weekly Sabbath.

By the former, God made ample provision for the extension, preservation, and happiness of the human race, while here on earth. By the latter, he has made ample provision for needful bodily rest and for promoting the eternal interests of our immortal souls by an attendance on special religious services,—in the right observance of which he furnishes a lively emblem of heavenly felicity beyond the grave. More than four thousand years after marriage was instituted, the Lord Jesus Christ, the heavenly teacher, quoted the 24th verse of the 24th chapter of Genesis on the subject of marriage, and thereby gave his testimony to the truth of the Mosaic record. By his remarks on this subject, he authoritatively forbids polygamy, and also the prevailing practice of divorce, excepting for a single reason which he specified.

(5) That you may more fully understand the state of blessedness which existed before man sinned, I earnestly recommend that you carefully compare these first two chapters of the Christian Scriptures with the first two chapters of the 21st and 22d of the book of Revelation. By a comparison you may clearly understand that paradise is to be regained—that what was lost by the sin of Adam, will be recovered by Christ, the second Adam, on behalf of all those who accept the offers of salvation by the exercise of repentance toward God, and faith toward our Lord Jesus Christ

THE WAR, RUSSIA AND TURKEY.—Never was a war more enthusiastically hailed by the whole British people. The universally expressed feeling to this effect is, to some extent, satisfactory yet it cannot fail, at the same time, to produce a saddening effect on the Christian mind. Why such eager desire for the commencement of a series of events, which may involve a fearful waste of human life, and cause deep and wide spread, and it may be, long continued, sin and sorrow.

On the 11th of March the first portion of Admiral Sir Charles Napier's squadron, consisting of sixteen war steamers, carrying more than 10,000 men and 1,000 guns, left Spithead on their dread mission to the northern seas. Its immediate destination was kept secret. It was not, it seems, the Baltic, though that must, of course, very speedily be the scene of its operations. The second portion is getting prepared with great energy; and when ready, will raise the armament to the full complement of forty-four war ships, manned by upwards of 22,000 men with 2,200 guns—the most formidable ever sent from the British shores against any enemy. Yet the Russian fleet is said to be still more powerful. In the event therefore, of an engagement—especially if in the neighborhood of some Russian seaport, as Gensadst, with its 800 guns—the carnage is likely to be dreadful.

Lord Shaftesbury, in a very excellent speech in Parliament, had shown that Christians, and especially Protestant Christians had far more liberty in Turkey under Mohammedan rule, than they could have were Russia to gain an accession of power there. It would indeed appear that the extension of the pure Gospel, in its Protestant form, is one prime cause of the Czar's attempt to attain power in Turkey. He eagerly desires to arrest that extension. Lord S. stated further that Turkey has done more, during the last twenty years, to promote real Christianity among her subjects than Russia has done for her people during the last nine centuries. In the former country there is now complete emancipation from degrading restrictions, and freedom of conscience to Christians of every name. In Russia again, the most humiliating slavery, coolly calculated to keep the people in abject and superstitious ignorance, and mental and political bondage, every where prevails. No colporteur is allowed to travel in the Czar's dominions. Not a single copy of the Holy Scriptures has been allowed to be printed, since 1825 or 1828, under the severest penalties. From the time which he has now, in his territories, nearly 2,000,000 Jews, he will not permit a single copy of the Hebrew Scriptures to cross his frontiers for their use. We can therefore easily infer what would follow on the Russians' obtaining possession of Turkey.—Madras Chris. Jus.

THE INSIGNIFICANCE OF THE POPE.—We have not seen the matter adverted to, but there is nothing which has more deeply impressed us with the waning influence of papacy, than the utter insignificance of the Pope in connection with the great struggle which seems now about to commence in Europe. The time was when in all the conflicts which were anticipated, he was the first of all to be consulted, and when his word was all-powerful in determining the course of action: when princes sought his favor, and emperors bowed before him humbly acknowledging his supremacy. History records scenes in which kings have exhibited the most abject and degrading submission to his authority, not daring to take one step in opposition to his expressed wishes.

What is the case now? Europe appears about to be convulsed with war. Almost every power, even to that of the weakest state is the subject of speculation as to its course in the coming strife; but we do not even hear the question proposed as to what may be the thoughts of the Pope. He is left out of view entirely, and his intentions are no more seriously called in question than those of the emperor of Hayti.

To our mind this appears a most significant fact. It shows in an unquestionable form that the power of the papacy has passed away, and that the Pope is now no more regarded as the sovereigns of Europe, and which he may think or desire has really no more influence, than when he stood as a footman on the back of a carriage on his way out of Rome, during the late revolution. It may be said that these remarks will apply only to the temporal power of the Pope, but his spiritual supremacy and influence have been in a great measure dependent upon the temporal. And when he who once claimed to be the arbiter in all disputes between princes and kings, and who often exercised his authority in the most haughty and domineering manner, is now so insignificant that an one does him reverence; when the whole map of a European war is laid out without consulting the Pope, or thinking of his wishes, it is sure sign that the day of his power has passed.

New York Observer, Feb. 23.

THE NEW PRINTING PRESS.—A new printing press, called the "Self-feeding and Self-registering Power Press," has been on exhibition in this city for several days. It feeds itself, works both sides of the sheet if desired, and drops the sheet when printed, into a box, instead of throwing it off. The paper is wet upon a reel, and then set off, as in the case of the telegraphic strip, and cut by the press itself to the right size. It performs double the amount of "Hoe's Cylinder Press," at the same speed. It is provided with a register, which accurately counts the sheets and tokens; a bell, which strikes at the completion of every token; and an alarm-dial, which may be set to any number of sheets or tokens desired. These are some of its peculiarities, which are regarded here, by some at least, as quite wonderful.

Boston Correspondence of the N. Y. Independent.

GREAT EXHIBITION.—A great exhibition of industry is to be held in Paris in 1855. Earnest efforts are being made at Madras to secure contributions, and notices are issued, in connection with the Madras Fort St. George Gazette, in no less than six native languages, namely, the Tamil, Telugu, Canarese, Hindustanee, Malayalam and the Marhatta languages.

INFLUENCE OF THE PRESS.—The London Times, in a recent number, contained an article on the exorbitant charges of the English letter-keepers, and in one week after its appearance, one thousand letters upon the subject were received at the office.

TELEGRAPH.—We are sorry to see it stated that Dr. O'Shaughnessy is ill, and has been obliged to go to a health retreat. We fear this will delay the hitherto rapid progress of the telegraphic lines in India.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Our overland dates are down to April 6th, and contain the very important intelligence of the open declaration of war by England and France against Russia, on the 28th of March, so that now a struggle has commenced which promises to be one of the most fearful the world has ever witnessed. We give a few extracts from the Observer's Extra:

Nicholas has employed the king of Prussia to propose that as the western powers have secured the emancipation of the Christians in Turkey by treaties, he will evacuate the principalities on the fleets being withdrawn. This is viewed as a scheme to gain time and deceive the German powers. The Russians have crossed the Danube. Austria all along declared she would consider that a *casus belli*, but now says that war being declared, the question is altered. She intimates her intention to maintain an armed neutrality with 400,000 men to which however, Louis Napoleon objects. The Baltic fleet has touched at Nyborg, Kiel, Moen and Kioge Bay, where it now lies at anchor. The first point of attack is said to be Aland. The Russians are demonstrating that and other fortresses have already fallen to the Russians. The English government has ordered 4000 Colt's revolvers.

FRANCE.—About 15,000 men have sailed from France and Algeria. Louis Napoleon has just received an autograph letter from the emperor of Austria, which is reported to be of an amicable tenor.

RUSSIA AND TURKEY.—The Russians have crossed the Danube at Ibraia and Galatz to the number of about 35,000 men. They have also stopped up both mouths of the Danube. In an attempt to gain an island opposite Turtukai, the Turks shot away a bridge and destroyed 2000 Russians. Omar Pasha thinks the advance of the enemy favorable to him. The fleets are now proceeding to blockade Odessa having quietly allowed Russian Cruisers from Sebastopol to land men at Dunavetz and return without molestation. Constantinople is in an excited state. All the military posts in the city are re-inforced. The convention between England France and Turkey is signed. The position of the Turkish army is as follows: 30,000 at Kalafat, 40,000 between Shumla and Touloucha, and 16,000 in the forts of Rustchuk and Silistria. Persia has proclaimed herself neutral. The Russians have 20,000 men at Sivas. Turkish prospects in Asia are not brightened. The Czar has ordered the Montenegro to harass the Turks.

MR. GOUGH IN SCOTLAND.—The Scotch papers inform us says the *Boston Recorder*—that this distinguished temperance lecturer, is laboring to great profit in his vocation in Scotland. His lectures, partaking in no small degree of the interest of dramatic exhibitions, attract the masses like a play house. In a country village, the charge is \$75 for a single lecture. If there is such a disposition in Scotland, so famed for drunkenness, to hear the appeals of such a man as Mr. Gough, there must be in progress a great change of popular feeling.

Scotland has hitherto been distinguished for the amount of drunkenness among the people. But there now seems to be the commencement of a great change of public sentiment and habit, touching the matter. Hitherto its Total Abstinence Society has never been able to command much respect. But now, the fact that Mr. Gough, in his temperance lectures, is followed by such immense throngs, is proof that a change has come over the spirit of Scotland's dream. The Scotch papers tell us, that so great is the anxiety to hear his lectures, that he has invitations now on hand to lecture in 120 different places.

In compliance with a request signed by three hundred students of the Edinburgh University, Mr. Gough has recently given a lecture in that institution, where he had an audience of more than two hundred, fully half of them being students of the University. At the close of his lecture, great crowds pressed forward to sign the total abstinence pledge. The Edinburgh Witness says:

"The meeting, embracing probably the largest assemblage of students ever held in Scotland, and countenanced by the presence of several of our most influential clergymen and laymen, is one among many indications of the change of public sentiment that is taking place in reference to the whole question of total abstinence. We are happy to be able to add, that since the meeting numerous accessions have been made to the abstainers' societies both at the University and New College."

SHIPPING NEWS.

KAYTES.—ARRIVALS AND DEPARTURES.—May 9.—Arrived Brig Rangoon, N. Roche, from Colombo, cargo rice, passengers Mr. H. G. Mergentun and servant.
 POINT PEDRO. May 11.—Arrived Brig Rangoon, N. Roche from Colombo May 4, bound for Trincomalee, cargo sundries, passengers W. H. Whiting, Esq., and servants. Sailed the same day for Trincomalee, cargo sundries, passengers W. H. Whiting, Esq., and servants.

May 13.—Arrived Schooner Harriet, D. Soboy from Trincomalee May 11, bound for Colombo, cargo timbers, passengers Mrs. Krickenbeck, Mrs. Flanagan and children, and Mr. E. Lobsz.

FOR SALE.

A GOOD BULLOCK CARRIAGE at PANDITERRIPO.
 May 8, 1854.

Printed and published at the American Mission Press, Manamp, Jaffra, Ceylon, by THOMAS S. BURNELL.

Feb. 12, 14.

† Jude 1: 6.

Rom. 5: 12—21.

See Matthew 19: 3—9.

See also the prophecy of Isaiah 65: 17—25.

God deals with us as we do with our children; he first speaks, then gives a gentle stroke at least a blow.